

KopKen

OPEN MANIFEST

Samen blijven leren in een wereld die blijft veranderen

Versie 1.3

De wereld beweegt

KopKen is een open vereniging die mensen samenbrengt rond kennis in een wereld die snel verandert. We ontwikkelen en testen ideeën in de praktijk en delen wat we daaruit leren.

De wereld verandert. Dat heeft ze altijd gedaan. Vandaag voelen we die beweging misschien sterker dan ooit. Technologie ontwikkelt zich razendsnel. Kunstmatige intelligentie verandert hoe we zoeken, schrijven, werken, leren, beslissen en creëren. Wat vandaag vanzelfsprekend lijkt, kan morgen alweer anders zijn.

Dat maakt ons vooral nieuwsgierig.

Maar snelheid maakt goede vragen belangrijker, niet minder belangrijk. Wat weten we eigenlijk echt? Wat denken we alleen te weten? Wat kunnen we vertrouwen? Welke kennis willen we bewaren? Wat kunnen we gerust loslaten? Wat moeten we opnieuw ontdekken? En welke nieuwe kennis kunnen we samen maken?

Niet om terug te keren naar vroeger, maar om met meer houvast vooruit te kijken. Vanuit nieuwsgierigheid leggen we oude wijsheid, wetenschap, vakkennis en menselijke ervaring naast nieuwe mogelijkheden en onderzoeken we wat daaruit kan ontstaan.

Mensen leren samen

Een kracht van menselijke samenlevingen is dat we kennis samen en over generaties heen kunnen opbouwen. We werken samen, communiceren, vertellen verhalen, delen ervaringen en geven door wat we hebben geleerd.

Daardoor hoeft niemand telkens opnieuw vanaf nul te beginnen. Wat één mens ontdekt, kan door een ander worden geleerd, verbeterd, tegengesproken en verder doorgegeven. Kennis kan reizen tussen buurten, beroepen, scholen, verenigingen, bedrijven, wetenschappen en culturen.

Daar ligt voor KopKen een fundamenteel vertrekpunt: kennis is niet alleen iets wat één hoofd bezit. Kennis groeit ook tussen mensen: door elkaar te ontmoeten, vragen te stellen, uit te leggen, te proberen, van mening te verschillen en opnieuw te beginnen.

Menselijke kennis én technologie

Voor KopKen horen menselijke kennis en technologie bij hetzelfde gesprek. We willen onderzoeken hoe ze elkaar kunnen versterken.

Technologie kan kennis toegankelijker maken, verbanden zichtbaar maken, mensen helpen creëren en mogelijkheden openen die gisteren onbereikbaar leken. Tegelijk verandert technologie hoe kennis ontstaat, wordt verspreid en wordt vertrouwd. Dat verdient nieuwsgierigheid én aandacht.

Hoe kunnen we nieuwe mogelijkheden benutten zonder waardevolle kennis ongemerkt kwijt te raken? Hoe leren kinderen en jongeren omgaan met een wereld waarin antwoorden onmiddellijk beschikbaar lijken? Hoe houden organisaties hun ervaring levend? Hoe gebruiken we vooruitgang om mensen te verbinden? En wat is nodig opdat iedereen kan blijven deelnemen?

Niet iedereen hoeft technologiespecialist te worden. Iedereen moet wel kunnen blijven deelnemen.

Kennis leeft

Kennis zit niet alleen in boeken, databanken, procedures of computers. Ze zit ook in handen. In ervaring. In verhalen. In lessen uit fouten die niet opnieuw hoeven te worden gemaakt. In een leerkracht die merkt wanneer een leerling iets niet begrijpt. In een vakmens die hoort dat een machine anders klinkt. In een vereniging waar iemand nog weet waarom een traditie bestaat. In een grootouder die iets kan wat nergens werd opgeschreven. In een onderzoeker die een oude theorie met een nieuwe ontdekking verbindt.

Kennis leeft wanneer mensen ermee werken, erover praten, ze betwisten, uitleggen, oefenen en doorgeven.

Daarom brengt KopKen mensen met elkaar in gesprek. Juist wanneer steeds meer informatie beschikbaar is, krijgt menselijke uitwisseling meer waarde.

Open voor mensen. Kritisch op beweringen.

KopKen wil open zijn voor verschillende ervaringen, disciplines en ideeën. Iedere deelnemer verdient respect en kan een waardevolle vraag stellen, een ervaring inbrengen of een blinde vlek zichtbaar maken. Dat betekent niet dat iedere feitelijke bewering even goed onderbouwd is.

We maken onderscheid tussen feitelijke beweringen, interpretaties, ervaringen en waarden. We behandelen ze niet als uitwisselbaar, maar vragen telkens welke bronnen, argumenten of vormen van toetsing bij de vraag en de context passen.

Filosofie helpt ons vragen scherp te stellen. Wetenschap helpt beweringen systematisch te toetsen. Vakkennis en praktijkervaring kunnen zichtbaar maken wat in een concrete context gebeurt, waar theorie tekortschiet en welke nieuwe vragen of verder onderzoek nodig zijn.

Een overtuiging mag veranderen wanneer nieuwe kennis daar aanleiding toe geeft. Zo willen we beter leren onderscheiden wat we weten, wat we vermoeden, wat we belangrijk vinden en wat we nog moeten onderzoeken.

Van denken naar doen

KopKen groeide uit onderzoek, filosofische vragen, paradoxen, modellen en denkpistes uit verschillende disciplines. Oude vragen kunnen verrassend actueel blijken. Nieuwe fenomenen kunnen ons dwingen oude zekerheden opnieuw te bekijken.

Maar theorie is voor ons geen eindpunt.

Ideeën worden sterker en bruikbaar wanneer anderen ze bekritisieren, verbeteren, toepassen of compleet anders bekijken. Daarom willen we de volgende stap zoveel mogelijk samen zetten: met individuele nieuwsgierige mensen, verenigingen, scholen, onderzoekers, kenniscentra, bedrijven, overheden en lokale groepen.

Kinderen en jongeren zijn daarbij niet alleen doelgroep of deelnemer. Hun vragen, ervaringen en ideeën kunnen zelf richting geven aan onderzoek en experimenten.

Sommige ideeën kunnen uitgroeien tot methodes, andere tot experimenten, lesmateriaal, lokale projecten of nieuwe samenwerkingen. Sommige blijven misschien een goede vraag die mensen aan het denken zet. Ook dat heeft waarde.

ArtiProof - een methode om kennis in organisaties zichtbaar, toetsbaar en overdraagbaar te maken - is één voorbeeld van wat uit dit denken kan groeien. Andere initiatieven kunnen zich richten op kinderen, verenigingen, kennisoverdracht, lokale samenwerking of publieke experimenten. Niet alles hoeft in één model te passen. Verschillende lijnen mogen zelfstandig bestaan en elkaar versterken.

Een open vereniging

KopKen wil geen vereniging zijn die eerst alles uitdenkt en daarna aan de wereld vertelt hoe het zit. We kiezen voor het tegenovergestelde.

We willen ideeën openleggen, mensen uitnodigen om gaten te vinden en er hun eigen ervaringen naast te leggen. We willen kleine experimenten uitvoeren, verder bouwen op wat werkt en eerlijk delen wat niet werkt en wat we daaruit leren. We willen mensen verbinden die elkaar anders misschien nooit zouden ontmoeten.

Een filosoof kan iets leren van een programmeur. Een onderzoeker van een vakmens. Een bedrijf van een vereniging. Een volwassene van een kind. Een kind van iemand die een halve eeuw ervaring meebrengt.

Kennis hoeft niet altijd van boven naar beneden te reizen.

Je hoeft niet in een bepaald profiel te passen. We zoeken nieuwsgierigheid, ervaring, vragen, kritiek en ideeën. Je hoeft geen expert te zijn om iets waardevols bij te dragen. En wie expert is, hoeft het niet met ons eens te zijn.

Openheid gaat voor ons samen met respect, transparantie en de bereidheid om beweringen te laten toetsen. Niemand bepaalt het gesprek alleen.

KopKen wil een open vereniging zijn waarin verschillende generaties, disciplines, achtergronden en organisaties elkaar kunnen vinden. Niet om iedereen hetzelfde te laten denken, maar om samen beter te kunnen denken.

Lokaal waar het kan. Verbonden waar het helpt.

Veel grote vragen worden pas echt interessant wanneer je ze klein maakt: in een klas, in een vereniging, in een buurt, op een werkvloer of gewoon rond een tafel.

Daarom willen we niet alleen ideeën publiceren. We willen ook ruimte maken voor lokale initiatieven en experimenten. Mensen hoeven niet te wachten tot er een groot programma bestaat. Een goed idee kan klein beginnen, worden getest en vervolgens worden gedeeld zodat anderen ermee verder kunnen.

Zo kan lokale ervaring bijdragen aan gezamenlijke kennis. En zo kan een idee dat op één plek ontstaat elders een heel andere vorm krijgen.

Ook KopKen blijft leren

KopKen kiest ervoor ook zelf te blijven leren.

We hoeven vandaag niet te weten hoe alles er over vijf jaar uitziet. Sommige ideeën zullen sterker worden. Andere zullen veranderen of verdwijnen. Er zullen projecten ontstaan waar we nu nog niet aan denken.

Dat is geen gebrek aan richting. Het is deel van de richting.

In een wereld die snel verandert, lijkt één houding ons bijzonder waardevol: nieuwsgierig genoeg blijven om nieuwe dingen te ontdekken, kritisch genoeg om niet alles onmiddellijk te geloven, en menselijk genoeg om kennis met elkaar te blijven delen.

We zoeken niet naar één definitief antwoord. We zoeken naar betere vragen én naar antwoorden die we kunnen toetsen, verbeteren en herzien. Naar ideeën die het proberen waard zijn en naar manieren om kennis levend te houden.

Onze keuze

Wat willen we bewaren? Wat moeten we bijleren? Wat kunnen we opnieuw ontdekken? En wat kunnen we samen maken?

Wij kiezen ervoor kennis levend te houden: door vragen te stellen, beweringen te toetsen, ervaringen te delen en ideeën in de praktijk te brengen. Daarbij staan we open voor nieuwe inzichten, blijven we kritisch op wat wordt beweerd en bouwen we voort op wat mensen kennen en kunnen.

Kennis leeft tussen mensen.

Daar begint KopKen.